

NE YAPMALI

Ecz. Sinan ÖZÇELİK

Biz eczacılar aynı gemide yolculuk yapıyoruz. Yolculuğumuz süresince iyi bir seyahat, hepimizin sorumluluk duygusuna bağlıdır.

Kızmak veya darılmak olmaz. İsteyerek ya da istemeyerek bu gemiye bindik bir kere. Gemi batarsa kurtulanımız olmayacaktır. Bireysel kurtuluş mümkün değildir. Kendi başına kurtuluşu düşünmek, okyanusun ortasında gemiden atlayarak yüzmeye benzer.

Mesleğimiz iyi gitmiyor diyebilirsiniz. Haklısınız ama bu mesleği kurtarmak yine bizlere düşer. Kimseyi aramayacağız, sorunları çözecek bilgi ve cesarete bizler sahip olacağız. Aranılan insanı bulmaktansa, aranan insanlar olacağız. Hiç kimse hepimizin toplamından daha akıllı ve daha güçlü olamaz.

Geçmişte mesleğimiz çok daha iyi bir noktadaydı. Eczacılık fakültelerinin puanları tavan yapmış, eczacı olmak ayrıcalık olmuştu.

Son 12 yıldır izlenen devlet politikaları, mesleğimizi cazibe merkezi olmaktan çıkardı. Sağlıkta yaşanan dönüşüm politikaları, IMF dayatmaları ve Avrupa Birliğine uyum süreci derken gemimiz alabora oldu.

Küreselleşen dünyada, Türkiye'deki büyük karteller pastamıza göz dikmektedirler. Devlet, ilacın bileşenleri olan üretici ve eczacıyı bir süre izledikten sonra, kararını eczacının aleyhine verdi. Çünkü kartel ve üreticiye güç yetiremeyen sistem, eczacıyı zayıf ve kolay yutulur lokma görmektedir. Parasını verip vergisini ödediğimiz ilacımızın fiyatını düşürerek malımızı kamulaştırdılar. İskonto oranları aleyhimize değiştirilerek kar marjlarımız düşürüldü. Her gün değişen bütçe uygulama talimatları ve mevzuatlarından başımız döndü. Mevzuat ve yasalar hiçbir zaman lehimize düzenlenmedi.

Zincir eczane projeleri çalışmaları, yatan hasta ve kurum reçeteleri ile ilgili gelişmeler adeta altımızı boşaltmaya yöneliktir. Eczacı; doktor, reçete sahibi ve devlet üçgeninde ezilmektedir. Reçetenin son gittiği yer eczaneler olduğu için, reçeteyle ilgili bütün sıkıntıların ceremesini eczacı çekmektedir. Her hastanenin birer kartel eczane olması planlanmaktadır. Yakında kurum iskontolarını serbest hale getirirlerse hiç şaşırmanın. Mesleğimizi nasıl icra edeceğimizi şaşırır olduk. Reçeteyi karıştılamamız için, neredeyse hastanın sabıka kaydını, kılık kıyafetini, boy ve kilosunu belirtir rapor isteyecekler.

Devletle yapmış olduğumuz protokol, eczacının her an

idam edilebileceğini göstermektedir. Sistem, kendini kedi eczacıyı ise yakalanması gereken bir fare olarak görmektedir. Oysa ki eczacının her evrakı kayıt altında olup verdiğimiz reçete sayısı kadar denetlenmekteyiz. Vergisini kaçırmadan ödeyen ender mesleklerden biri eczacılıktır.

Peki ama neden eczacıya kötü bakılmakta ve itibar edilmemektedir? Neden hor görülmekte ve alacaklarımız dahi lütufla verilmektedir. Aleyhimize olan mevzuatlar takır takır işlerken, lehimize olan mevzuatlar neden teklemektedir.

Bütün bunların nedeni birlikte bir güç olamayışımızdır. Çünkü güç olmayana güç yetirirler. Bizleri zayıf gördükleri için de yok etmeye çalışmaktadırlar.

Yapılması gereken ilk şey, aslında var olan gücümüzü cesaretle ortaya koymaktır. Unutmayınız ki sistem, kime ne yapılması gerektiğine değil, kime ne yapabileceğine bakmaktadır. Başta meslek örgütümüz olan TEB olmak üzere bütün odalarımızı bir araya gelerek yasal eylemler yapmalıdır. Yapacağımız her hak arayışı, binmekte olduğumuz geminin su sızan yerlerini kapatacaktır.

Kendimize ne demeli? Bizler sorunları değil, birbirimizi hedef almadık mı? Mesleğimizi kişisel ilişkilere ve bireysel hedeflere kurban etmiyor muyuz? Durumumuzun Türkiye'deki adaletsiz gelir dağılımından farklı olduğunu söylemek mümkün müdür? Hepimize ait olan reçetelere sadece bazıları ipotek koymuştur. Reçeteyi serbest bırakmayarak bencil bir anlayışla çalışanlarımız vardır.

Reçete dağılımları belli eczanelerin tekelinde bulunmaktadır. Eczacılarımızın %90'lık kesimi reçetelerin %60'lık payını, %10'luk eczane dilimi ise reçetelerin %40'ını paylaşmaktadır. Bu adaletsiz dağılımın nedeni doğal olmayan yöntemlerdir. Sımsar, yönlendirme, poliklinik ve hastanelerle çalışma biçimi ve de hasta katılım payları doğal olmayan yöntemlerin sadece birkaçıdır.

Çeşmelerin başına geçen eczaneler, diğerlerine su damlası gitmesin diyerek fütursuzca çalışmaktadırlar. Üzücü olan ise, bu tür eczacı ve eczanelere bazı camialarımızda pirim verilmesidir. Yol alanlar almış, bizler yaşamayalım diye geçtikleri yollara taş koymaktadırlar. Bu durumdan en çok genç nesil eczacılar etkilenmektedir.

Değerli meslektaşlarımız; mesleğimizin yapısı ve işleyişi

gereği, attığımız her adım eczacı odalarında başlamakta ve orada bitmektedir.

Bu durum, sorunlarımız ile eczacı odalarımızı doğrudan ilişkilendirmektedir. Nitekim bir ildeki eczacılığın durumu, o ildeki eczacı odasının başarısıyla paraleldir. Sıkıntılarımızın aşılması için öncelikle kurumsallaşmayı tamamlamış, profesyonelce iyi yönetilen eczacı odalarına ihtiyacımız vardır. Eczacı odaları, her üyesinin yanı başında ve onun adına her gelişmeyi takip ederek üyesiyle paylaşan yapılar olmalıdır.

Artık eczacı odalarımızda, bilgi ile donatılmış eczacıları resmi olarak çalıştırmalıyız. Eczacı, bilgiye ve danışmaya ihtiyaç duyduğu her an bu eczacılarımızı arayarak yardım isteyebilmelidir.

Birçoğumuz ilacı hangi koşullarda aldığımızı, eczacıya yapılması gereken iskontonun yapılıp yapılmadığını, faturalarımızda yapılan kurum iskontolarının doğru olup olmadığını, ilaç dağıtım kanallarının eczanelerimizi aynı mantıkla gözetip gözetmediğini ve benzeri bir çok konuyu takip edememekteyiz. Bu sıkıntıyı gidermek amacıyla odalarımız nezdinde depo-eczane ilişkileri birimi kurulmalıdır. Bu birimde çalışacak işin uzmanı kişiler bu konudaki sıkıntılarımızı giderecektir.

Ecza kooperatifleri olmazsa olmazımız olmalıdır. Geçmiş süreç sorgulanarak daha sağlıklı kooperatifçilik yapısı sağlanmalı ve bu yapılara sahip çıkılmalıdır.

Son yıllarda meslek içi eğitim programlarına (MİEP) gerekli önemin verilmediğini düşünüyorum. Bu da bizlerin yeterli bilgiden yoksun olmamıza neden olmaktadır. Eczacı için gerekli olan konular tespit edilerek bu konularla ilgili meslek içi eğitim programları verilmelidir.

Eczacı odalarımız, birer sivil toplum örgütü olduklarını unutmamalıdır. Aleyhimize atılan her adımı takip etmeli ve demokratik tepkilerimizi gösterecek yapılar olmalıyız.

Temel sorunlarımızın çözüm yeri olan TEB 'in yapısını da eczacı odalarımızın tavrı belirlemektedir. Odalar olarak görevimiz iyi işleyen bir TEB yapısını oluşturmaktır.

Değerli meslektaşlarım; çözüm beklemekle sorunlar çözülmez. Vakti ve zamanı gelmiştir. Hepimiz sorumluluklarımızı hatırlamalı ve harekete geçmeliyiz. Yönetilmeyi değil, yönetmeyi düşünelim. Çözüm bekleyenler değil, çözümün kendisi olalım. Mesleğimizin bütün dinamiklerini harekete geçirelim. Birlik olalım, güç olalım.

Eczacı karşı karşıya bulunduğu durumu hak etmeyecek kadar temiz ve güçlüdür. Yeter ki örgütlülük gücümüzü ortaya koyacak kadar cesur olalım. Mesleğimizi şahısların tekelinden kurtaralım.

Sorunlar sadece bilenlerle değil, bilen ve cesaret edenlerle aşılır. Korkmayalım. Düzelmeyen, düzeltilen ve üzerine varmanın bedeli ancak ısırmaktır. Sorumsuz-

luk ve hak aramamanın sonucu ise tükenmektir. Cesaret edelim ve harekete geçelim. En büyük gücün sessiz çoğunluklar olduğunu unutmayalım.

Eczacı odalarımızın güç olmasını istiyorsanız

Hatır gönül ilişkileriyle yönetilmek istemiyorsanız

Şahısların değil sorunların hedef alınması gerektiğine inanıyorsanız

Sabah eczanenize gittiğinizde yanı başınızda mevzuatlara aykırı bir eczanenin daha açılmış olduğunu görmek istemiyorsanız

Kurumlar nezdinde itibar bekliyorsanız

Hak ettiklerinizin lütuf görülmesini istemiyorsanız

Günde 500 reçete verenler varken boş gözlerle dışarı bakmak istemiyorsanız

Reçete sahibi karşısında ezik durmak istemiyorsanız

Güce ve konuma bakmayacak cesareti görmek istiyorsanız

Eczanenize giderken şevkle hızlı adımlar atmak, eczaneden çıkarken ise mutlu ve yavaş adımlarla evinize dönmek istiyorsanız

Ve de saygın mesleğin saygın mensupları olarak gurur duymak istiyorsanız

Evet bütün bunlara ve daha fazlasına şahit olmak istiyorsanız önce kendimizi sorgulayalım. Sorgulayalım ki yeter diyebilelim. Ben diyelim, biz diyelim.

Değerli meslektaşlarım; ayağa kalk ve haykır.

De ki; ey sistem, beni yok edemezsin. Ben ilacın uzmanıyım ve ilaç benden sorulur. Bu gemi bildiğiniz gemilere benzemez. Çalışanlarımla beraber 300 bin, bileşenlerimle beraber 450 bin kişiyim. Kayıt dışı ekonomiye başa çıkamıyor ve zenginden alamadığın vergiyi benden alıyorsun. Beni güçsüz sanıyorsun ama yanılıyorsun.

De ki; ey kendilerini 1970'li yılların Amerika'sı veya Rusya'sı sananlar, benim yanımda yer al, yoksa yanarsın diyenler; biliniz ki eczacı bir üçüncü dünya ülkesi değildir. Eczacı; inançlı çağdaş ve kendi iradesiyle hareket edecek kişidir.

De ki; ey siz birbirlerinizi yerden yere vurup, son hamlede şahsi menfaatleriniz için bir araya gelenler, göreve geldiğiniz ilk 18 ay ile son 6 aydaki politikalarınız neden hep farklı olmaktadır. Yoksa kendinizi yönetenler bizleri de sıradan seçmenler mi görüyorsunuz?

De ki; gücünüz neden kablonun bir yerlere temas ettiği yere kadardır.

De ki; artık oyununuzu bozacağım. Yama değil, kumaşın kendisi olacağım.

De ki; kimin yöneteceği değil, nasıl yönetileceğiniz önemlidir.

Ve, de ki; gencim, genç ruhu taşıyorum ve yürekliyim. BEN ECZACIYIM.